

NOVA ŠKOLSKA GODINA – NOVI IZAZOVI I NOVE ŠANSE

Ove je godine škola počela ranije. Kao i svake godine, ujutro je u mjesnim crkvama slavljena misa i zaziv Duha Svetoga te blagoslov učenika, posebno onih koji su krenuli u prvi razred.

Na dan početka škole, ujutro, na ulicama naših sela mogli su se vidjeti učenici zajedno s roditeljima i buketima cvijeća u rukama. Nakon svete mise zajedno sa svojim učiteljima i profesorima krenuli su u školu. U dvorištima škola, ravnatelji su održali pozdravni govor i učenicima zaželjeli dobrodošlicu i uspješnu novu školsku godinu.

Pred učenicima je godina učenja, stjecanja novih znanja, korak naprijed u obrazovanju, mogućnost da obogate svoj rječnik, pročitaju nove knjige, dublje prodru u tajnu matematike, fizike, uče neki novi strani jezik ili pak svoj materinski bolje upoznaju i njeguju. Pred profesorima je godina izazova, ekonomski gledano, zbog teškog stanja u našoj zemlji. No, kako god uzeli, ujedno je i godina šanse, i učenika i učitelja da zajedno prijeđu ovu novu školsku godinu.

U proces obrazovanja se moraju uključiti i roditelji, koji moraju biti svjesni da djeca trebaju njihovu pomoć, pažnju i vrijeme kako bi lakše

Dvojezična rumunjsko-hrvatska gimnazija iz Karaševa

i uspješnije svladali školsko gradivo i postigli što bolje rezultate u školi. Prvi dio se događa u školi, kada učitelji i profesori djeci predaju novo gradivo, nove lekcije, kada im tumače nove pojmove ali drugi dio, jednako važan se događa nakon škole, kući, kada djeca moraju to naučiti, utvrditi i riješiti domaće zadatke. I tu djeca najviše trebaju pomoć svoje obitelji.

Nažalost, velikih problema je bilo sa školom u Ravniku. Imamo dojam da Ravnik i ravnička škola postaju simbol karaševske opstojnosti, preživljavanja i nas i naših škola. Sva sreća pa zahvaljujući ustrajnosti i borbi roditelja i ZHR-a škola je spašena i ove godine. I svima nam je primjer kako se treba boriti za ono što nam inače zakonom i ustavom pripada.

Preostaje nam sada prionuti na posao, odnosno učenje pa da na kraju svi budemo zadovoljni rezultatima.

Dragi učenici, sretan vam početak nove školske godine i puno uspjeha u učenju, a profesorima puno strpljenja i nada da će se uskoro uvjeti promijeniti na bolje i da će se učiteljski rad više cijeniti jer svi smo svjesni da društvo i napredak jedne zemlje počinje iz školskih klupa, tamo gdje se formiraju budući politički i gospodarski vođe.

Maria Lațchici

Škola iz Ravnika

Foto: L. Radan

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Počasni glavni urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Slobodan GERA

Urednici: Ivan DOBRA; Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Slobodan GHERA

Redactori: Ivan DOBRA; Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Maria LAȚCHICI

Tehnoredactor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

U ovom broju / În acest număr:

STARIGRAD KARAŠEVO...

str. 3
pag. 3

CERERILE ÎNAINȚATE ...

str. 6
pag. 6

DUGOGODIŠNJE

PRIJATELJSTVO

str. 14
pag. 14

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XIV
Broj: 66.
rujan 2010.
Anul: XIV
Nr.: 66
sept. 2010

ȘCOALA DIN RAFNIC NU A FOST ÎNCHISĂ, DIMPOTRIVĂ, "MERGE" MAI DEPARTE

Despre situația ultimilor doi ani a Școlii Generale din Rafnic, s-a scris în repetate rânduri în paginile acestui ziar. S-a scris și în croată..., s-a scris și în română... Problemele au rămas aceleași.

Prof. Mihai Radan, deputatul minorității croate, împreună cu inspectorul școlar general Caraș-Severin, Adrian Doxan

continuare la pag. 2

continuare de la pag. 1

Școala Generală Rafnic "merge" mai departe

La fel ca în anul precedent, în pragul începerii noului an școlar, Inspectoratul Județean Caraș-Severin a oferit elevilor acestei școli o ditamai surpriză: prin hotărârea Consiliului de Administrație din 23. 07. 2010, Școala cu clasele I-VIII Rafnic a fost transformată în Școala cu clasele I-IV Rafnic, urmând ca ciclul gimnazial să se desfășoare la Școala din Lupac. Dar, să ne înțelegem - „surprizele” au fost administrate și altor școli din județ. Datorită planului de comasare a școlilor derulat de Ministerul Educației și Cercetării, prin care se dorește, printre

acest lucru a scăpat din vederea Consiliului de Administrație al IS-JCS, înainte de a lua această decizie, care a uitat cu ușurință și de revolta părinților elevilor din Rafnic, izbucnită la începutul anului școlar trecut, tocmai datorită unei hotărâri similare. Uimitor este faptul că această decizie a fost afișată la Rafnic, pe porțile școlii, cu doar șase zile înaintea începerii anului școlar. Într-o perioadă atât de scurtă, nu e vreme nici măcar să-ți revii din șoc, darămite să-ți mai faci timp pentru a îndrepta cumva lucrurile. Astfel, s-a ales calea deja bătătorită a protestului. La fel

Rafnic, Uniunea va finanța din resurse proprii salariul cadrelor didactice necesare pentru funcționarea ciclului gimnazial”.

Hotărâtoare a fost, însă, întâlnirea de la Reșița din 4 octombrie, la sediul Inspectoratului Județean, unde s-au regăsit laolaltă toate forțele beligerante implicate. După o ultimă aprigă dispută, se acceptă (ca o concesie!) ca ciclul gimnazial să rămână la Rafnic, însă, într-o formulă modificată: deocamdată vor funcționa doar două clase (prin fuziunea claselor V-VII și VI-VIII). Condițiile de funcționare se stabilesc printr-un protocol. Semnatarul Adrian Doxan, în calitate de Inspector Școlar General își dă acordul „dacă sunt asigurate condițiile pentru

predarea în regim bilingv cu cadre didactice calificate, care, dacă nu se găsec în județul Caraș-Severin, vor fi asigurate cu sprijinul Croației, prin mijlocirea domnului deputat Radan Mihai, în condițiile legii, cu acoperirea costurilor financiare de către statul român, conform costului standard per elev. Diferența, dacă este cazul, va fi asigurată prin demersurile domnului deputat Radan Mihai. ISJCS va solicita prin Ministerul Educației, cadre didactice calificate pentru predarea în limba croată, de la statul croat”. Celălalt semnatar al protocolului, deputatul Uniunii Croaților, Radan Mihai, va sprijini „realizarea cu concursul statului croat, a următoarelor condiții: acoperirea cu personal calificat a disciplinelor ce urmează a fi predate în limba maternă cu personal din statul croat, cu concursul ISJCS și a Ministerului Educației și Cercetării; acoperirea costurilor financiare, reprezentând diferența între costurile efectiv necesare funcționării școlii și costurile standard per elev, în condițiile convenite funcționării claselor V-VIII (fiecare clasă de sine stătătoare) la Rafnic”.

Nu ne rămâne decât să tragem o singură concluzie: dacă dialog nu e, nimic nu e! Cu siguranță se găseau soluții la această problemă cu mult înainte de începerea școlii și nimic din toate acestea nu s-ar fi întâmplat dacă Inspectoratul ar fi discutat în prealabil despre problemele sau intențiile sale cu cei care puteau găsi cu adevărat o rezolvare.

Dar... e bine și așa! Până la urmă, copiii, după o pauză de trei săptămâni, au (re)început școala.

Daniel Lucacela

Copiii și părinții din Rafnic în așteptarea răspunsului ISJ-ului Foto: S. Muselin

alte, rentabilizarea (economică) a învățământului, mulți elevi sunt nevoiți să învețe în localitățile adiacente. Formula de calcul este simplă: cu cât mai puține școli active, cu atât mai puțini profesori de plătit din bugetul statului! Școala Generală Rafnic, dacă se ia în considerare efectivul redus de elevi, nu ar trebui să facă excepție de la regulă. În cazul acestei școli, însă, Inspectoratul trebuia să țină cont de un mic amănunt, deosebit de important pentru comunitatea noastră croată: la această școală, forma de învățământ este bilingvă. Asta înseamnă că, pe lângă limba română, predarea anumitor materii se face și în limba croată. La școala din Lupac, unde s-a dorit strămutarea ciclului gimnazial din Rafnic, această formă de învățământ nu există. Odată ce copiii ar fi ajuns pe băncile acelei școli, ar fi pierdut automat și dreptul de a învăța în limba maternă. Aceasta li s-ar fi predat doar ca materie suplimentară. Iar dacă tot ar fi făcut naveta, cine îi putea opri pe copii să nu-și prelungească drumul până la Reșița, în căutarea unei școli mai bune, unde limba croată nici măcar nu figurează pe orar. În felul acesta am fi ajuns noi înșine să renunțăm la limba maternă din școală.

Sincer, nu înțelegem cum

ca în anul trecut, elevii au refuzat să facă naveta la Lupac. În fiecare zi de școală, un număr de douăzeci și doi de elevi s-au prezentat la școala fără profesori, așteptând răbdători soluționarea problemei lor. Toate speranțele lor s-au îndreptat, din nou, spre deputatul Mihai Radan și prof. Gheorghe Iancov care, la fel ca în anul precedent, au mediat între acțiunile de protest ale părinților elevilor și Inspectorat. În perioada de după 13 septembrie, dată la care a început școala, au avut loc o serie de întrevederi între părinții elevilor ciclului gimnazial, conducerea Uniunii Croaților din România și conducerea Inspectoratului Școlar Județean Caraș-Severin. A fost sesizat și Ministerul Educației și Cercetării în legătură cu această problemă. Practic, s-au făcut toate demersurile posibile pentru ca școala, în formatul vechi, să funcționeze în continuare. Timpul se scurgea în defavoarea elevilor răfniceni, iar situația lor parcă se încăpățâna să se soluționeze. Câțiva dintre părinți ajung în culmea disperării și amenință cu greva foamei. La o ultimă întâlnire desfășurată la Rafnic, președintele Uniunii Croaților, Mihai Radan, dă asigurări părinților că „în cazul în care Inspectoratului Școlar nu va găsi fonduri pentru menținerea școlii din

HODOČAȘCE U MARIJU RADNU

Za blagdan Male Gospe, 8. rujna, kada je spomendan rođenja Blažene Djevice Marije, u Mariji Radni, svake godine, okupi se veliki broj hodočasnika.

Naši hodočasnici iz karaševskih sela, koji pješače u Mariju Radnu, najveće Marijansko svetište u Banatu, krenu tri dana prije kako bi tamo stigli dan prije blagdana Male Gospe, 7. rujna. Toga dana, poslije podne, zajedno s ostalim karaševcima, koji su došli s autom ili zajedničkim autobusima, idu na kalvariju, gdje se izmoli križni put, a uveče bude sv. misa. Većina hodočasnika, ono što najprije žele obaviti je ispovjedati se i pomiriti se s Bogom, kako bi čiste duše i mirnom savjesti, sudjelovali na sv. misi i sv. pričesti.

Sutra dan, na blagdan Male Gospe u 8 sati bila je sv. misa za svi Karaševci, na hrvatskom jeziku, koju je predvodio Msgr. dr. Franjo Komarica, biskup banjalučki, a u 11. sati je bila svečana sv. misa koju je predvodio temišvarski biskup, Msgr. Martin Roos.

Msgr. dr. Franjo Komarica, predvodio je sv. misu na hrvatskom jeziku

Svečana sveta misa u Mariji Radni Foto: S. Muselin

Karaševci koji se vraćaju pješačeći svome kraju iz Marije Radne, krenu li su nakon sv. mise na hrvatskom jeziku, jer su ih čekali puna tri dana hoda do svoga doma, uz molitvu sv. krunice i marijanske pjesme.

Istina, nije lako pješačiti šest dana. Ali, svi oni koji su to pokušali, s uvjerenjem ističu, da je to lako obaviti Gospinom pomoću i molitvom. Kršćansko vjekovno uvjerenje da je Marija u osobitoj službi pomaganja potrebnih, daje ti snagu i utjehu, da će i tvoje želje i molitve biti uslišane. Nebeska majka, nikada nije ostavila one koji su se njoj za pomoć obratili i njen zagovor zatražili, neovisno o tome da li je ta osoba bogata ili siromašna. Za Nju smo svi isti i jednako djeli svoju ljubav svima kome je potrebna i neophodna. Poput dobrog i vjernog prijatelja, Ona je uvijek tu i čeka upravo tebe da zazoveš njezinu pomoć kad god ti bude zatrebala u životu. Vjeruj iskreno svojoj molitvi i nebeskoj Majci, i nećeš biti razočaran!

Slavița-Maria Muselin

Anunț

În perioada 17-19 septembrie 2010, Uniunea Croaților din România a găzduit un grup de 14 profesori din localitatea Recaș. Cadrele didactice au fost întâmpinate în Amfiteatrul Uniunii de către deputatul Mihai Radan, directorul Liceului Bilingv Româno-Croat, Gheorghe Sorca, și de profesorii de limba croată din Carașova.

Inițiativa s-a dorit a fi un schimb de experiență util pentru directorii de școli și de grădinițe, profesori și educatori, având ca principal obiectiv îmbunătățirea procesului educațional, atât în școlile din Recaș, cât și cele din satele croate. Oaspeții au avut și posibilitatea de a vizita localitatea Carașova, biserica, Drumul Crucii, precum și Cheile Carașului.

Scoala de Soferi

Instructor auto: **Ifca Gheorghe Danut**

Categoriile: **A, B, BE, C, CE, D, DE.**

Pentru inscrieri sau informatii tel.

0723 381 799

0752 889 988

Sala de legislatie

Auto pentru pregatirea practica

DUGOGODIŠNJE PRIJATELJSTVO IZMEĐU KLOKOTIČANA I BUŠEVČANA

Na pozivnicu gosp. Nenada Rožića, predsjednika Ogranka Seljačke sloge Buševac, Hrvatska, upućenu Klokotičanima, preko mjesne organizacije ZHR-a, rado smo prihvatili poziv i s oduševljenjem spremili autentičnu koreografiju za nastup na dan proslave devedeset godina od kada je prvi put osnovano njihovo, Prvo hrvatsko seljačko prosvjetno i dobrotvorno društvo Seljačka sloga (18. travnja 1920. godine u Buševcu).

Bili smo sretni i počašćeni sudjelovati ovoj proslavi koja se odvija cijelu godinu, a svaki je mjesec posvećen jednoj djelatnosti. U mjesecu rujnu, kada smo i mi bili u Buševcu, saznali smo zapravo, da je ovaj mjesec posvećen kulturnoj suradnji s Hrvatskim manjinama. Tako da, od 3. do 5. rujna 2010. bio je održan susret svih manjina s kojima surađuje Ogranak Seljačka sloga Buševac i to s Mađarskom, Austrijom, Slovačkom, Kanadom i Rumunjskom.

Svaka grupa trebala je pripremiti jedan umjetnički program u trajanju od 30 minuta za nastup na buševačkoj sceni u subotu. Prije nastupa bila je organizirana i tribina sa temom „Položaj hrvatskih manjina

pro-bleme o kojima se razgovaralo i koji trenutno najviše zabrinjavaju Hrvate koji žive izvan domovine.

vatima nastanjenima u Rumunjskoj, točnije s Kečanima iz obližnjeg Temišvara o kojima su saznali nakon izlaska Holjevčeve knjige „Hrvati izvan domovine“ tamo nisu više naišli na očekivano stanje. Nažalost, u Keči nije više postojalo nikakvo kulturno umjetničko društvo s kojim bi se omogućila suradnja s Buševčanima. Hrvata je ostalo u tragovima. S toga, na upute gosp. Janka Mikšića iz Keče, Buševčani dolaze u Klokotič, koji je tada imao kulturno-umjetničko društvo Karaševskih Hrvata i koje je na državnim natjecanjima bilo proglašeno kao najbolje, zauzevši I. mjesto. Zbog osvojenog I. mjesta, klokotičani uspijevaju dobiti dopuštenje tadašnjih komunističkih vlasti, da posjete Buševac, jer su bili najbolji ansambl države. Kao nagradu za njihov rad, upornost i doprinos državi, Klokotičani stižu po prvi put s ansamblom u Buševac u Hrvatsku 26. listopada 1973. godine, gdje nastupaju sa „Karaševskom svadbom“ i prikazuju svoje svadbene običaje te specifičnu narodnu nošnju.

Od te godine pa sve do danas, veza Klokotičana sa Buševcem uspjela se očuvati tijekom godina. Stvorila su se lijepa prijateljstva koja i danas traju. I ako su prostorno bili udaljeni, ostali su uvijek bliski i duševno povezani.

Slaviša-Maria Muselin

u svijetu“, gdje se je pokušalo naći rješenje o sve prisutnijoj asimilaciji Hrvata koji žive kao manjina i na koji način hrvatske vlasti mogle bi sada pomoći i smanjiti taj problem gubljenja identiteta. Na razgovoru bili su prisutni zastupnici Grada Velike Gorice, Zagrebačke županije, Ministarstva kulture, Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Hrvatske Matice Iseljenika i dr., koji su obećali da će pokušati pronaći rješenja na

Zapravo, ovaj susret bratskih manjina, povezano je takvo prijateljstvo sedamdesetih godina, da ni tadašnje granice komunističke diktatorske vladavine Ceausescua, nisu uspjele izolirati našu zajednicu od svoje domovine. Da li je to bila sreća ili pak sudbina ovog lijepog prijateljstva, ne znam. Ali ono što znamo je to, da kada su Buševčani prvi puta došli u Rumunjsku, kako bi uspostavili ponovo vezu sa turopoljskim Hr-

SPORTSKI KLUB STARIGRAD KARAŠEVO 1299.

Povijest karaševskog sporta nesumnjivo datira još od samih početaka naseljavanja karaševskih Hrvata na ovim prostorima, gdje i danas žive.

Sigurno, pritom misli se na sport u nekom drugačijem obliku nego što je danas, kao što je naprimjer u tadašnjim vremenima bio lov, ribolov, streljaštvo, hrvanje, razne utrke, ples, i ostala natjecanja. I sve to radi ostvarivanja osnovne egzistencije, dobre vojne spreme, poštovanja, što zbog osvajačnja ljepšeg spola ali i drugih ciljeva. I pošto je povijest karaševskih hrvata općenito, nedovoljno istražena i slabo poznata, često pitanje je zašto 1299. i otkud Starigrad u imenu kluba... Karaševo, spominje se još u zapisima 1299. godine, a 1333. godine i u Geografskom rječniku Transilvanije, Coriolana Suciua. U XVI. vijeku Karaševo dobiva status oppiduma (administrativnog centra ili gradića/varoša) gdje je po nekim spoznajama nekada djelovao i crkveni dekanat. U novije vrijeme posjećuju ga razne važne ličnosti, između kojih nekadašnji premijer RH, Ivo Sanader, te predsjednik RH, Stjepan Mesić.

Osnivanjem 2010. godine „Sportskog kluba Starigrad Karaševo 1299.“, nogomet u Karaševu dobio je novi reprezentativni identitet. Klub ima više sportskih grana, no ovaj članak orijentiran je najviše na nogomet, jer je ta grana počela prva djelovati. Naime, sportske aktivnosti u Karaševu počele su se razvijati još u doba između dva svjetska rata. Razvijanjem nogometa na svjetskoj

razini koji je postajao sve popularniji među ostalim sportovima, pedesetih godina prošlog stoljeća pojavljuju se i prvi oblici formiranja službenog nogometnog tima u Karaševu, koji je kasnije dobio ime „Prolaz“. Potom pojavljuju se i u ostalim hrvatskim selima klubovi „Lumina“ (Svijetlo) u Klokotiču - danas Croatia, „Lupaceana“ (Lupačeanu) u Lupaku, „Voința“ (Volja) u Jabalču, isto tako u Ner-miđu, Ravniku i Vodniku što ne čine objekt opisa ovog članka. Dakle, ljudi velikih ambicija, u Karaševu postavili su temelj ovog kraljevskog sporta gdje prema nekim zapisima i usmenim pričama spominju se neka prva imena koji su zapamćena od nekih autora i naših starih, poput pokojnog Đurđa Beula (zvani brigadir - prvi Hrvat kao šef šumske brigade), pokojni Marijan Đurasa (veterinarski tehničar), kasnije pokojnog Fritza Fischer-a, P. Ribara, itd. Tu su još i puno druga poznata imena, bliža našem vremenu, koji je vrijedno ovdje spomenuti, no s iskrenom ispravom neka ne budu uvrijeđeni ako se ne nađu u ovom članku iz raznih razloga, pogotovo kako ne bi nekog izostavili, a pridodali su više ili manje nogometu/sportu u Karaševu. Svakako ovaj segment je vrlo vrijedan i treba se detaljnije istražiti i zabilježiti, posebno pojedince u pojedinačnim sportovima, njihove uspjehe - a bilo ih je, kako bi nadolazeće generacije imale jasan

vid da su njihovi očevi i djedovi bili dobri sportaši i borci. Između ostalog promovirali su i sport kao dio svoje kulture od kuda dolaze. Često su se natjecali za prvenstvo u županijskim serijskim promocijama Karaš-Severinske županije, suočavali se s materijalnim poteškoćama jer osim skromne pomoći podržavatelja i simbolične članarine, troškove prijevoza i plaćanje sudaca, podnosili su najviše sami. Vrlo često išli su pješice igrati nogomet na gostovanja, dok su se kasnije prevozili u traktorskim prikolicima što je tada bio luksuz. Luksuz kojeg nije bilo lako osigurati i pronaći, jer traktora se moglo prebrojiti na prstima, sve do kasnih 1990-tih godina.

No, vratimo se mi našem vremenu koji nije ni danas jako lagan ni u jednom pogledu pa tako ni u sportskom. I dok je Prolaz bio simbol svih Karaševka sve do nedavno, to sveto ime nije nestalo nedugo, padom komunizma u Rumunjskoj, poslje 1989. god., kada je klub prekinuo svoju aktivnost (ponajviše iz tri razloga: 1. sloboda kretanja i odlazak mladih na rad u inozemstvo, 2. financijski razlozi, te 3. nedostatak stručnosti, sposobnosti i znanja), već krajem 2009. godine, kada je samo godinu i pol dana prošlo od kada je ponovno oživljen (tj. 2008.). Nakon više od dugih 16. godina stanke, točnije 2008. godine na scenu stupa ponovo dobra generacija prijatelja

Novoosnovana ekipa „Starigrad Karaševo 1299.“ na župnom terenu u Klokotiču Foto: I. Domaneant

nastavak na 11 str.

MODERNI GUBAVCI

Kada jedni drugima nešto darujemo ili u nečemu pomognemo ili pokažemo neki znak pažnje, žalosti nas ako izostane riječ 'hvala' i ako drugi naš dar, pomoć ili pažnju uzmu zdravo za gotovo.

Ine radi se pritom da našu brižnost unaprijed uvjetujemo iskazanom zahvalnošću, nego jednostavno želimo osjetiti da su drugi prepoznali našu brigu, da vide kako nam je stalo do njih. Zahvalnost je znak da drugi prepoznaje i prihvaća našu naklonost i dobročinstvo: "Zahvaljujem ti zato što ti nešto značim, zato što vidim da ti je stalo do mene, hvala ti što mi želiš pomoći, obradovati me, utješiti..." S pravom možemo reći da ne postoji zdrav i normalan odnos među ljudima, prijateljima, roditeljima i djecom, u braku ako ne postoji međusobna zahvalnost. I najčešće zaboli upravo nezahvalnost najbližih. Zbog nedostatka zahvalnosti mnogi odnosi dospiju u krizu, a ljudi rezignirano kažu: "Ne isplati se činiti dobro".

Što je suprotnost zahvalnosti? Mi bismo odgovorili: nezahvalnost. Ali mislim da bi bilo ispravnije reći ono poznato: svejedno mi je. Tada netko prima dar ili pokazano dobročinstvo ravnodušno, hladna srca, bez zahvalnosti. Svima nam je poznata takva situacija: kada imamo pune ruke i bogatu trpezu, lijepe kuće i materijalno osiguranu egzistenciju, ali u svemu tome nedostaje radost, jer se sve to 'konzumira' kao nešto po sebi razumljivo. Zahvalnost i radost – dvije su sestre. Komad kruha kojega u miru i zahvalnosti blagujemo može više obradovati nego neki rafinirani obrok koji blagujemo bez osjećaja zahvalnosti. Današnje evanđelje opisuje što se dogodilo s jednim od deset gubavaca koji je ozdravio. "Jedan od njih, čim vidje da je ozdravio, povratio se slaveći Boga u sav glas." On je u daru ozdravljenja prepoznao znak: netko je vidio njegovu bijedu, imao sućuti prema njemu. Čovjek je u svom ozdravljenju prepoznao Božju ljubav

na djelu. Nije samo njegova koža očišćena od gube, već je i njegovo srce ispunjeno. I zato osjeća potrebu da se vrati, zahvali, slavi Boga. U svom je ozdravljenju susreo Boga. Upravo je to nedostajalo onoj ostaloj devetorici. I oni su očistili svoju kožu od

misu. Svake nedjelje okupljamo se na euharistijsko slavlje kako bismo slavili i zahvaljivali Bogu, učili se zahvalnosti. Razvijajući naviku zahvaljivanja oslobađamo se onog: svejedno mi je, i postajemo zahvalne osobe. Samo vjera koja budi osjećaj zah-

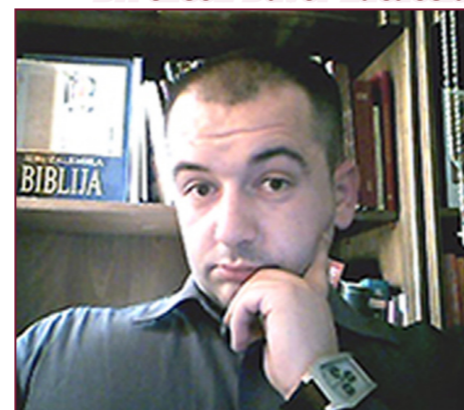

RELIGIJA

gube, ali u njihovom srcu ozdravljenje nije imalo odjeka. Oni su se vratili kući a da nisu susreli Boga. "Gdje su još devetorica? Ni jedan se ne nađe da se vrati i Bogu zahvali, osim ovoga tuđina!" Zahvalnost je plod prave vjere. Možemo živjeti, uvjereni da je sve što imamo - naš život, zdravlje, jelo i piće, ukućani i prijatelji, naše sposobnosti i nadarenosti – od dragog Boga. Zahvalnost je pokazatelj naše vjere. Ljudi koji su razvili naviku zahvaljivanja i kojima je zahvalnost način razmišljanja, osjećanja, stil života, svaki dan otkrivaju da imaju na čemu biti zahvalni Bogu i ljudima. Katkad se vjernici pitaju što imaju od toga ako nedjeljom dolaze na svetu

valnosti prepun strahopoštovanja, prepoznaje uvijek nove dolaske Božje ljubavi u naš život.

Dr. theol. Davor Lucacela

ÎNTÂLNIRE RELIGIOASĂ LA CENAD

Vineri, 24 septembrie 2010, tinerii romano-catolici din cele șapte sate croate s-au deplasat la Cenad în județul Timiș pentru a-1 sărbători pe primul episcop de Cenad și patron al Episcopiei de Timișoara, Sfântul Gerard martirul.

Aceștia au fost însoțiți de capelanul Patașan Gheorghe, preotul Catică Gheorghe din Carașova, preotul Dobra Petru din Clocotici și preotul Tincul Marian din Lupac, iar autobuzul le-a fost pus la dispoziție gratuit de către Uniunea Croaților din România.

Cu această ocazie, începând cu ora 11.00, în biserica parohială romano-catolică din Cenad, a avut loc o liturghie celebrată de către Szilvagy Zsolt, paroh în Timișoara-Josefin, arhidecanul pr. Pal Csaba Jozsef din Reșița din partea Arhidiaconatului Montan și preotul Szabo Peter. La slujbă au participat credincioșii din Dieceza de Timișoara, dar și credincioșii din Dieceza de Szeged-Csanad. Liturghia a fost oficiată pe altarul bisericii, și anume pe sarcofagul de piatră în care, o vreme, au odihnit rămășițele pământești ale primului episcop de Cenad.

„...Sfântul Gerard este numit primul episcop de Cenad. El lucrează destul de mult în această dieceză, oamenii vin la el cu miile pentru a fi

botezați, iar el călătorește și prin sate ca să sfințească locurile în care vor fi construite bisericile. Intemeiază o

trăit o viață ascetică. Să luăm exemplul viu al Sfântului Gerard care ne arată o cale spre viitor, și anume, calea trăirii voinței lui Dumnezeu...” ne îndeamnă parohul Pal Jozsef.

Biserica din Cenad Foto: L. Radan

școală, personal se ocupă de formarea și educarea acelor tineri care își doresc să devină preoți. El însuși a

Străvechea Dieceză romano-catolică de Cenad a fost întemeiată în anul 1030 prin Sfântul Ștefan rege al Ungariei, avându-l ca prim Episcop pe Sfântul Gerard, călugăr benedictin din Murano. După primul război mondial, Dieceza de Cenad va fi împărțită în trei părți diferite: 33 de parohii și orașul Szeged vor rămâne în Ungaria și teritoriul va deveni din anul 1982 Dieceza de Szeged-Csanad, o a doua parte a teritoriului diecezean cu 64 de parohii are centrul la Becicherecul Mic (azi Zrenjanin), iar cea mai mare parte a teritoriului vechii dieceze, numărând 163 de parohii, printre care și cele din Carașova, Clocotici și Lupac, are centrul la Timișoara. Potrivit arhivelor bisericești, începând cu anul 1333 în Carașova se afla sediul unui decanat care a funcționat cca. 200 de ani. În anul 1860, Carașova redevine decanat, acesta existând până în anul 1913 când a fost desființat.

Lina Tincul

Posvećenje spomenika palim herojima iz općine Karaševo

24. listopada 2010. godine, počevši od 12 sati, u parku Zajedništva Hrvata održat će se Svečana misa u okviru koje će se posvetiti spomenik za sve poginule ili nestale osobe iz karaševske općine tijekom prvog i drugog Svjetskog boja.

2007. godine, Zajedništvo Hrvata je podiglo spomenik palim herojima. Na granitnim pločama spomenika upisana su imena svih nestalih bojovnika u znak sjećanja na one koje su svojom žrtvom zavrijedili da im ime ostane u vječnom pamćenju.

Lina Tincul

Foto: L. Radan

KRIZMANJE U KLOKOTIČU I VODNIKU

Krizmanje u karaševskim selima održano je ove godine u klokoćkoj župi, sv. Ap. Filipa i Jakova i u vodničkoj filijali Sv. Mihovila, na blagdan Imena Marijina, 12. rujna, kada ova župa slavi dan posvete crkve.

Seдамdeset i dva mladih iščekivalo je da im bude podijeljen sakrament Potvrde (Krizmanja). Bilo ih je četrdeset i pet u Klokoću i dvadeset i sedam u Vodniku.

Svečanu svetu misu predvodio je generalni vikar temišvarске biskupije msgr. Dirschl Johann s još šestoricom svećenika i tri bogoslova. Na sv. misi bio je veliki broj vjernika i velika čast nam je bilo imati i dvije redovnice franjevačkog reda iz Temišvara koje su rado prihvatile pozivnicu vlč. Petra Dobre i došle su sudjelovati na ovoj velikoj svečanosti, iako je sv. misa bila održana na hrvatskom jeziku, a one su Rumunjke.

Iznimku je činio pozdrav prije početka sv. mise, vlč. P. Dobre i Milje Muselina ali i krizmanika koji je bio na rumunjskom jeziku, isto kao i kratak govor generalnog vikara msgr. Dirschla Johanna.

Krizmanici iz župe Klokoć Foto: S. Muselin

ravna kantor Petar Moldovan. Zajedno sa zborom, pjevali su s krizmanicima i ostali vjernici.

Na kraju svete mise vlč. Petar Dobra u svoje ime, ali i u ime vjernika i krizmanika, zahvalio je generalnom vikaru temišvarске biskupije msgr. Johannu Dirschlu što je mladima podijelio sakrament Sv. Potvrde. Zahvalio je također generalnom vikaru jer je posjetio našu crkvenu zajednicu, ali i braći svećenicima. Krizmanicima je čestitao i zaželio da dobivena milost donese plodove u njihovu životu.

Na kraju svete mise, generalni vikar msgr. Dirschl Johann zaželio

je krizmanicima da sačuvaju milost koju su dobili na krizmanju i da sada kao zreli kršćani budu živi primjer svoje vjere u zajednici u kojoj žive. I vlč. Iosif-Csaba Pál s oduševljenjem čestitao je mladima koji su up-

poslije propovijedi generalnog vikara, msgr. Johanna Dirschla, uslijedila je podijela sakramenta Sv. Potvrde uz pjesmu „Veni Sancte!“ na latinskom i „Dođi Duše!“ na hrvatskom koju je pjevao župni zbor s kojim

ravo dobili sakrament Sv. Potvrde napomenuvši kako je siguran da ime sveca kojega su izabrali za krizmu, nije slučajna. Već da se po tome najbolje vidi štovanje i ulogu koju ima izabran svetac u njihovom svagdašnjem životu ali i u kršćanskoj zajednici u kojoj krizmanici žive.

Slaviša-Maria Muselin

PJESMA TRAVE

Nekada davno, u neka vremena Našim su brjegovima stajali Veliki, žuti Plastovi sijena.

Salaši su na svakoj livadi Lijepi i veseli bili Vrijedni su naši stari Karaševci Oko njih posvuda sijeno kosili.

I danas prži sunce I padaju duge kiše Već dugo nema starih kosača Da se mnogim plastovima diče.

Narasla je trava i godine ove, I skoro će se u šibe žute obojit, No mnogi je ne žele kositi I u velike, žute plastove pretvorit.

Maria Lațhici

RUJAN – MJESEC KIRVAJA

Mjesec rujna, odnosno september kako Karaševci kažu, obiluje raznim događajima pa je tako jedan od najveselijih mjeseca u godini.

Sve započinje velikim hodočašćem u Mariju Radnu, kada Karaševci iz svih sedam sela idu u Radnu. Jedni, ponajviše mladi idu pješice, a drugi opet autima, vlakom, autobusima.

Okrepljeni duhovnom hranom vraćaju se svojom domovima i djeca i mladi počinju s novom školskom godinom. Neki završavaju svoj godišnji odmor i vraćaju se na radna mjesta. A onda, zapravo čim se vrate iz Marije Radne, započinju kirvaji.

Kirvaj u Jabalču Foto: L. Radan

Kirvaj u Klokoću Foto: S. Muselin

Odmah na Malu Gospu, odnosno na Svetu Mariju Malu kako je običaj govoriti u nas Karaševaca, kirvaj je u Jabalču. Za dobru svirku i zabavu do zore pobrinula se ove godine formacija Zorana Birte (Mikula). Muziku je platilo ZHR. Bilo je veselo, ljepo, zapravo u Jabalču igraju puno, skoro svi koji su na narodnom veselju, pa se s pravom Jabalčanje mogu pohvaliti da su među «prvim» igračima u svih sedam sela.

Uslijedio je kirvaj u Klokoću 12. i 13. rujna na blagdan Imena Marijina. Ove godine njihov je kirvaj bio još svečaniji jer je bilo i krizmanje. Glazbu za narodno veselje financijski je osiguralo ZHR, a domaća klokoćka formacija Petra Paletića je dala sve od sebe da plešu i mladi i stari. Uostalom, Klokoć se može dičiti s dva kirvaja, početkom svibnja, na Sv. Filipa, i ujesen, na blagdan Imena Marijina.

Nakon Klokoćica, o blagdanu sv. Matije slavio se kirvaj u Lupaku. Lupačanje su slavili tri dana, jer je sam blagdan Sv. Matije bio u utorak. Svakog dana slavlja bila je svečana sv. misa na kojoj su uz lupačkog župnika bili i župnici susjednih mjesta, bogoslovi te na blagdan sv. Matije biskupov tajnik, Lauš Mikola, otac salvato-

rijanac Mikola Lauš, obojica rodom iz Lupaka, kao i vel. Branko Kornfeind iz Gradišća. Narodno je veselje bilo dva dana, u nedjelju i utorak, a muziku za tu prigodu je platilo ZHR, svirala je formacija Milana Todora (Žička).

I zadnji kirvaj po redu u godini ali ne zadnji i po ljepoti i veselju je onaj u Vodniku, na blagdan svetih Mihaela, Rafaela i Gabriela. Muziku i ovdje plaća ZHR, sviri Zoran Birta (Mikul).

Lijepo je vidjeti da se za kirvaj vraćaju iz inozemstva svi oni koji rade diljem Europe, od Austrije do Španjolske. Pripreme počinju barem tjedan dana ranije, uređuju se kuće, ulice, pa tako za kirvaj svako od naših sela izgleda svečanije.

Kirvaj u Vodniku Foto: S. Ghera

Kirvaji su i prilika da se pohadjaju prijatelji i znanci iz susjednih nam sela, da se izmijene iskustva, da ljudi popričaju, da se sklope nova prijateljstva, da se mladi upoznaju. Tako svi imamo goste iz drugih sela. Unatrag dvadesetak godina, prije masovnog odlaska na rad u inozemstvo, kirvaji su bili još posjećeniji, gosti su u većem broju išli u susjedna sela. I nekada su išli na kirvaj u narodnim nošnjama. Nažalost to je danas rijetkost.

Isto tako, nekada, nakon obilnog ručka i nakon veselja, gosti su odlazili svojim kućama s paketima, koji su im domaćini spremali u «cidila, tkana od vune ili pamuka, šarenih boja». Bila je čast imati najljepša «cidila» pa gostima staviti paket u ta cidila koja su se onda mogla vidjeti na ulicama sela.

Jedan je stari Karaševak davno rekao: «Idem na kirvaj ne samo na jelo i piće. To imam i doma. Idem da se progovorimo, da čujem što novo po svi naši seli.»

Kirvaji su kako god da uzmemo, pored vjerske značajnosti i prilika za druženje i veselje, pa kako bi rekli naši stari kad «namenjaju»: «živi i zdravi bili, rakiju pili i mlogi kirvaji slavili».

Maria Lațhici

DESPRE CERERILE ADRESATE CONSILIULUI LOCAL CARAȘOVA

Prin cererea adresată Consiliului Local Carașova din data de 19.07.2010, Uniunea Croaților din România solicita aleșilor localității Carașova să aprobe echipei „Starigrad Karașevo 1299” folosirea terenua de fotbal al comunei **în condițiile stabilite de Consiliul Local**. Printr-o eroare de interpretare a acestei cereri, primarul elaborează un proiect de hotărâre în care solicită **darea în folosință gratuită a terenului de fotbal din localitate** nou înființatei

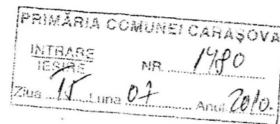
echipei „Starigrad Karașevo 1299”, fără, însă, să specifice că Uniunea Croaților din România a cerut terenul de fotbal **în condițiile stabilite de Consiliul Local**, ceea ce presupune că UCR-ul era de acord să plătească o anumită sumă de bani pentru folosirea acestui teren.

Formularea deficitară a proiectului de hotărâre al primarului, susțin consilierii locali, a stat la baza respingerii cererii UCR-ului.

La aceeași ședință, din data de 16.09.2010, consilierii locali au respins și alte două cereri adresate de către UCR: darea în folosință gratuită a unui teren situat în zona „Lačina” pentru construirea **Sălii Polivalente** și amenajarea unei baze sportive, precum și aprobarea Planului Urbanistic de Detaliu pentru construirea **„Muzeului Etnografic Central al Uniunii Croaților din România”** la casa nr. 17.

ZHR - UCR
ZAJEDNIŠTVO HRVATA U RUMUNJSKOJ
UNIUNEA CROAȚILOR DIN ROMÂNIA
Sjedište / Sediul: Carașova, jud. Caraș-Severin, cod 327065 ROMÂNIA
Cod postal: 327065
Tel: 0040-255-232255; 0255-232264; fax: 00255-232146;
GSM: 0722303648; 0742066782;
E-mail: zhrucr@gmail.com

Nr.231/15.07.2010

C A T R E

CONSILIUL LOCAL CARASOVA

Prin prezenta va rugam sa aprobatii Planul Urbanistic de Detaliu pentru locatia de la nr. 17 din localitatea Carașova.

Mentionam ca terenul pentru care solicitam aprobare este concesionat de catre UCR cu contract de concesiune nr. 1153/19.04.2006.

La prezenta cerere anexam un exemplar cu denumirea: PUD- Muzeu Etnografic Central al Uniunii Croaților din Romania.

Va multumim.

PRESEDINTE
prof. MIHAI RADAN

ZHR - UCR
ZAJEDNIŠTVO HRVATA U RUMUNJSKOJ
UNIUNEA CROAȚILOR DIN ROMÂNIA
Sjedište / Sediul: Carașova, jud. Caraș-Severin, cod 327065 ROMÂNIA
Cod postal: 327065
Tel: 0040-255-232255; 0255-232264; fax: 00255-232146;
GSM: 0722303648; 0742066782;
E-mail: zhrucr@gmail.com

Nr. 231/15.07.2010

CATRE

CONSILIUL LOCAL CARASOVA

Dat fiind faptul ca se infiinteaza echipa de fotbal „STARIGRAD” in localitatea Carașova sub egida Uniunii Croaților din Romania care urmeaza sa fie inscrisa in campionatul judetean de fotbal, liga 5.

Va rugam sa aprobatii folosirea terenului de fotbal din Carașova pentru organizarea competițiilor de fotbal in perioada campionatului si desfasurarea antrenamentelor **in condițiile stabilite de dumneavoastra**.

Cu deosebita stima si consideratie.

PRESEDINTE
prof. MIHAI RADAN

Redacția

nastavak sa 3 str.

i sportaša, na čelu s dva sportska entuzijasta, fakultetski obrazovana o kojima se toliko pisalo po medijama, koja su zajedno i isključivo sa domaćim obrazovanim igračima o kojima se isto toliko pisalo, oživjeli Prolaz Karașevo. Ti isti, inteligentni dečki, s puno odricanja, požrtvovnošću, radom i trudom promovirali su Prolaz iz V. rumunjske lige u viši rang natjecanja, točnije u IV. ligu te iste godine. Većina ljudi bili su sretni i zadovoljni pomagajući financijski svaki prema svojim mogućnostima. No kako je sve dobro krenulo, tako, početkom nove sezone 2009.- te, nastaju novi problemi. Ljudi koji su pozvani upravo od tadašnjeg predsjednika Prolaza, M. Mateie u dobroj namjeri, financijski i moralno pomoći i biti osnivači kluba umješali se iz različitih motiva i sukoba interesa želeći smjeniti ga pod raznim neopravdanim i neutemeljenim izgovorima. I uspjeli su. Smijenili su ga iz drugog maha, neračunajući da će u tom trenutku otjerati i sve igrače. Inače slabi poznavatelji sporta, i sa svim različitim struka, odrekli se onog svojeg, netražeci istinski razgovor. Dovedi su igrače iz grada, rumunjske nacionalnosti pod izgovorom “bolje kvalitete” zajedno s novim trenerom, kako bi predstavljali selo. I dok se u toj zbirici događalo svašta..., dvojica naših igrača ostalo je braniti ime i boje kluba, kojima ne treba zamjeriti. Domaći momci su u toj sezoni, jesen/zima 2009. dok su još igrali, završili na 12.-om mjestu od 17. (većinom gradskih) ekipa, i odstupili jer drugog zakonskog rješenja nisu imali, osim ostati i trpjeti kada će se i njih zamjeniti s “boljima” iz grada i maknuti sa strane, slušajući razne uvrede. Ti novi igrači nisu ništa bolje završili nastavak sezone proljeće/ljeto 2010., nepomaknuvši se ni gore, ni dolje s 12.-tog mjesta isto od 17 ekipa. I umjesto da se ti glavni članovi kluba, pogotovo jer su neki od njih bili i u mjesnom vijeću, založili za dečke iz sela, čini se da, sve što je u dobroj namjeri ne odgovara, posebice ako je od strane Zajedništva. Stvorila se mržnja i razni sukobi, koje nikom ne koriste, stvorivši puno različita mišljenja, podjela, traženje krivaca i razna neopravdana optuživanja, prebacivanje odgovornosti, tapkanje u tami.. Sve je to bilo nepotrebno, i je nepotrebno. No kako god bilo, trebali bi više biti složni, manje mrzovoljni, otvoreni na dijalog i suradnju, za dobrobit nas samih, jer na koncu mi tu zajednički živimo u dobru i zlu i nema nas puno. Tako je nastao novi klub Starigrad Karașevo

Zagrijavanje prije utakmice s “Intersport Măureni”

1299. s istim dečkima koji su igrali nekada za Prolaz, kojega su oživjeli, promovirali i bili odbačeni. Od Prolaza ostalo je sada samo ime i jedna ljepa uspomena na generacije dobrih sportaša koji su igrali za Karașevo. Karașevski momci sada igraju u susjednom selu, u Klokotiču, jer njima je zabranjen pristup sportkog terena u Karașevu od određene većine vijećnika i to neopravdano i neobrazloženo. U nadi da će se se jednog dana vratiti stari duh i u Prolaz, ali i opstati novi klub koji preuzima staru tradiciju, tradiciju očuvanja svojega a i poštivanja različito, tradiciju nas Karașevaka, Hrvata koji živimo na ovim prostorima u Rumunjskoj. Treba znati da cilj nije samo natjecanje, nego i očuvanje nacionalnog identiteta poštivajući pritom i uvažavajući sve zakone države u kojoj živimo stoljećima i koja je naš dom od davnina. Natjecanje, da, ali pored toga samog, mora se još puno raditi na mentalitetu općenito, a tek onda graditi sustavno, planirati i programirati, metodički organizirati i provoditi raznih oblici rada po dobrim kategorijama za ipsravnu selekciju i nivo koji će, nadam se, jednog dana, dovesti i do bolje suradnje sa matičnom zemljom na davanju reprezentativnih igrača Hrvatskoj ili Rumunjskoj reprezentaciji. Ima i jedan takav primjer u mladoj Rumunjskoj nogometnoj reprezentaciji. Nažalost, ima još puno više onih, koji su se izgubili zbog financijskih i materijalnih nedostataka, loših uvijeta rada, manjka stručnjaka, manjka ozbiljnosti, podrške i kvalitetnog rada, ekonomskog stanja ili drugih razloga.

Tako je nastao 2010. -te godine, i novi klub pod imenom “STARIGRAD KARAȘEVO 1299.” zahvaljujući ponajviše potrebi i želji domaćih igrača da imaju vlastitu ekipu

kada ih ima dovoljno, te predstavljaju svoju djedovinu, svoje mjesto, svoje selo. Zadano obećanje pretvorilo se u stvarnost ponajviše zahvaljujući i financijskoj potpori Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, te prepoznavanju problema od strane predsjednika ZHR-a u očuvanju naših specifičnih manjinskih problema i etničkih prava. Službeni osnivači novonastalog kluba su M. Radan, T. Ivănoaica, M. Ghera, I. Hațegan, P. Gera, C. Bogdan, M. Mateia, G. Rimer, S. Ghera, ali isto tako glavnu ulogu odigrali su ujedno i sva dolje navedena imena igrača koji pišu povjest i treba im od srca čestitati. Isto tako i mještanima Karașeva, ljubiteljima nogometa i obožavatelja sporta. Hvala! Igrali su prvu povijesnu utakmicu: Giureci-Slobodan Ghera, Petar Beul, Tudor Ivănoaica, Gheorghe Mihaila, Mihai Mita, Daniel Stefanec, Miodrag Neagul, Danut Ifca, Milovan Petar Ghera, Marian Draghia, Marian Beul, (Cristian Bogdan 84 min., David Hategan 80 min., Ivan Belcea 77 min.). Delegati ekipe: Ivan Mateia i Petar Hategan. Ostali igrači: Miodrag Beul, Mihai Bocsan, Zlatko Ursul, Mikola Mateia, Marcel Filca, Ivan Hategan, Petar Hategan, Daniel Dumitru, kao i cjelom zaštitarskom kadru pa i svim vjernim navijačima i ostalim što su uz ekipu.

Treba čestitati dečkima Starigrad Karașevo 1299. za borbenost, srčanost i požrtvovnost što su i dokazali u prvih šest kola, nanizavši 4. pobijede i 2. poraza do sada. Hvale na stranu, dečki su odlični. Imati vjeru u Boga, korak je naprijed! U boj, u boj, za narod svoj! **BRAVO. ČESTITKE!!** Više informacija na web stranici www.starigrad-karasevo.net i www.ajfcs.ro

Slobodan Ghera

FESTIVALUL COMUNITĂȚILOR ETNICE DIN BANAT ÎN IMAGINI CARAȘOVA, 16-17 AUGUST 2010

ANSAMBLUL DE CÂNTECE ȘI DANSURI CROATE **KUD-KLOKOTIČ** DIN CLOCOTICI.

ÎN ANUL 1950, LA ÎNȚIATIVĂ LUI BIRTA PETRU A FOST ÎNFIINȚAT **CORUL CĂMINULUI CULTURAL CLOCOTICI**. INSTRUCTORUL CORULUI ERA PREOTUL HUSZTIK ȘTEFAN, ACESTA FIIND ÎNLOCUIT ÎN ANUL 1956 DE CĂTRE PROFESORUL VATAV GHEORGHE. ÎN ANUL 1963, CORUL DIN CLOCOTICI ÎȘI SCHIMBĂ DENUMIREA ȘI DEVINE „**ANSAMBLUL FOLCLORIC AL CĂMINULUI CULTURAL CLOCOTICI**”. DE-A LUNGUL ANILOR, ANSAMBLUL KUD-KLOKOTIČ CĂȘTIGĂ NUMEROASE PREMII. ÎN ANUL 1973 LA FESTIVALUL NAȚIONAL CÂNTAREA ROMÂNIEI, ANSAMBLUL OBTINE LOCUL I PE ȚARĂ.

ANSAMBLUL **SEMENICUL**

S-A CONSTITUIT PE 10 IANUARIE 1969 PE LĂNGĂ CASA DE CULTURĂ DIN CARANSEBEȘ.

CONSTITUIT, CA O UNITATE ARTISTICĂ DE SINE STĂTĂTOARE, ANSAMBLUL FOLCLORIC „SEMENICUL” ESTE COMPUS DIN DANSATORI, SOLIȘTI VOCALI ȘI INSTRUMENTIȘTI CARE ȘI-AU PUS TALENTUL LOR ÎN SLUJBA ARTEI POPULARE, DUCÂND MAI DEPARTE ȘTAFETA STRĂVECHILOR TRADIȚII ALE CÂNTECULUI ȘI JOCULUI POPULAR. ACEȘTIA SUNT, ÎN MAREA LOR MAJORITATE, TINERI ȘI TINERE DE DIFERITE PROFESII CARE-ȘI CONSACRĂ CU PASIUNE TIMPUL LIBER, PREGĂTIND ȘI PREZENTÂND SPECTACOLE FOLCLORICE DE O ÎNALȚA ȚINUTĂ ARTISTICĂ, ADUCÂNDU-ȘI CONTRIBUȚIA LA PUNEREA ÎN VALOARE A INESTIMABILULUI TEZAU AL CREAȚIEI POPULARE DIN ȚARA NOASTRĂ.

FESTIVALUL COMUNITĂȚILOR ETNICE DIN BANAT ÎN IMAGINI CARAȘOVA, 16-17 AUGUST 2010

ASOCIAȚIA CULTURALĂ **KARAȘEVSKA ZORA** DIN CARAȘOVA

A FOST ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1992 LA ÎNȚIATIVĂ UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA. FORMAȚIA FOLCLORICĂ CONTINUĂ TRADIȚIA FORMAȚIEI FOLCLORICE „**MLADI KARAȘEVCI**” CARE A FOST ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1966.

“KARAȘEVSKA ZORA” ESTE COMPUSĂ DIN TREIZECI DE PERSOANE, MAJORITATEA SUNT ELEVII AI LICEULUI BILINGV ROMÂNNO-CROAT DIN CARAȘOVA. REPERTORIUL FORMAȚIEI ESTE COMPUS DIN CÂNTECELE ȘI JOCURILE TRADIȚIONALE SPECIFICE FOLCLORULUI MINORITĂȚII CROATE DIN ROMÂNIA. COREOGRAFIA ESTE PREGĂTITĂ DE DOMNUL PROFESOR RADAN MIHAI, IAR INSTRUCTORUL ȘI PREȘEDINTELE FORMAȚIEI ESTE PROFESORUL GHERA NICOLAE.

ASOCIAȚIA CULTURALĂ **HUK LAIČO BUDANOVIČ** DIN SUBOTICA, SERBIA

A FOST CONSTITUITĂ PE 18 MARTIE 2002. ÎN CADRUL ASOCIAȚIEI ACTIVEAZĂ O SECȚIE FOLCLORICĂ, CONSTITUITĂ DIN TREI GRUPE (TINERI, MATURI ȘI BĂTRĂNI) PRECUM ȘI UN GRUP DE TAMBURAȘI. ASOCIAȚIA ORGANIZEAZĂ ANUAL FESTIVALUL MLADOST PLEȘE, LA CARE PARTICIPĂ ANSAMBLURI FOLCLORICE DIN VOIVODINA ȘI CROAȚIA. MEMBRII ASOCIAȚIEI SUNT INVITAȚI LA NUMEROASE FESTIVALURI ȘI MANIFESTAȚII DIN VOIVODINA, CROAȚIA, BOSNIA ȘI HERTEGOVINA, IAR ANUL ACESTA AU FOST PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ROMÂNIA LA FESTIVALUL MINORITĂȚILOR ETNICE DIN BANAT.

FESTIVALUL COMUNITĂȚILOR ETNICE DIN BANAT ÎN IMAGINI, CARAȘOVA, 16-17 AUGUST 2010

FORMAȚIA DE DANSURI POPULARE **PRIETENIA** A FORUMULUI DEMOCRAT GERMAN DIN BOCȘA.

ANSAMBLUL DE CÂNTECE ȘI DANSURI **ROMALES** DIN GREONI.

FORMAȚIA DE CÂNTECE ȘI DANSURI MAGHIARE **BOGANCS ZURBOLO** DIN CLUJ-NAPOCA.

FORMAȚIA DE CÂNTECE ȘI DANSURI SĂRBEȘTI DIN MOLDOVA VECHĂ A UNIUNII SĂRBILOR DIN ROMÂNIA, FILIALA CARAȘ-SEVERIN.

ANSAMBLUL DE CÂNTECE ȘI DANSURI **PORUMBEII DE AUR** DIN ORAVIȚA.

FORMAȚIA DE CÂNTECE ȘI DANSURI **UNIREA RROMILOR** DIN CÂMPIA TURZII.

ANSAMBLUL DE DANSURI DIN COȘTEI.

CORUL **BARVINOK** DIN CORNUȚEL BANAT A UNIUNII UCRAINIENILOR DIN ROMÂNIA, FILIALA CARAȘ-SEVERIN.

FORMAȚIA DE CÂNTECE ȘI DANSURI CEHE **BOEMA** DIN GĂRNIC.

CORUL **GLASUL UCRAINIENILOR** DIN COPĂCELE A UNIUNII UCRAINIENILOR DIN ROMÂNIA, FILIALA CARAȘ-SEVERIN.